

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De contemptu mundi secundum Philoppos.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

Rom. 3 Non pœnitentiæ austeritas ipsa vos terreat: quoniam non sunt condignæ passiones huius temporis ad præteritam culpam, quæ remittitur, nõ ad præsentem consolationis gratiam quæ immittitur, non ad futuram gloriam quæ promittitur vobis. Ista mi frater charissime breuiter cõmemoranda putauit, vt status tui pericula sapienter cõsideres, tutioremq; viam attripias, & deo altissimo omni cum diligentia, puritate atq; feruore, die ac nocte inseruias.

De contemptu mundi secundum philosophos. Art. XXXIII.

Vingentes quæ legem non habent, ea quæ legis sunt faciunt: ipsi sibi sunt lex. Ad Roman. 2. Vt christianorũ, præsertim clericorum, ac religiosorũ vitam carnalem ducentium, & mundanum habentium, confusio vilis, atq; peruersitas clarius innotescant: modice tangam quantum ipsi etiam philosophi sola naturali ratione inducti, talem abominati sunt vitam. Ecce Plato in Phedrone inter cetera ait: Nõ est philosophi studere circa escam, potum, & venereorum voluptates. Philosophus inhonorat vestimentorum p̄cio differentium possessiões & alios corporis ornatus, prout necessitas admittit. Intentio philosophi est minime circa corpus esse, & maxime distare ab eo, ad animamq; conuerti. Anima philo. inhonorat corpus, & p̄cipue fugit ab eo, q̄rens ipsa secundum seipsam fieri. Decies em̄ millena contemplationum impedimẽta nobis ex corpore proueniunt propt̄ ipsius necessitate. Meditatio philo. ẽ solutio & sepatio aĩa a corpore. Ridiculũ ẽ vix oĩ vita se p̄parantẽ ad mor-

Plato.

litas, atq; peruersitas clarius innotescant: modice tangam quantum ipsi etiam philosophi sola naturali ratione inducti, talem abominati sunt vitam. Ecce Plato in Phedrone inter cetera ait: Nõ est philosophi studere circa escam, potum, & venereorum voluptates. Philosophus inhonorat vestimentorum p̄cio differentium possessiões & alios corporis ornatus, prout necessitas admittit. Intentio philosophi est minime circa corpus esse, & maxime distare ab eo, ad animamq; conuerti. Anima philo. inhonorat corpus, & p̄cipue fugit ab eo, q̄rens ipsa secundum seipsam fieri. Decies em̄ millena contemplationum impedimẽta nobis ex corpore proueniunt propt̄ ipsius necessitate. Meditatio philo. ẽ solutio & sepatio aĩa a corpore. Ridiculũ ẽ vix oĩ vita se p̄parantẽ ad mor-

DE ARCTA VIA SALI Fo. 9

tem, adueniēte ea moleste eam ferre. Si quem vi
deas grauiter ferre, quū debeat mori: nullo modo
erat philosophus. Quoties anima a corpore alli-
citur in hęc mutabilia: ipsa seducitur & turba-
tur. Quoties vero anima per seipsam speculatur:
ilico differtur in syncerū semperq; existens ac im-
mortale. Quum in eodem fuerint anima & cor-
pus: natura præcipit corpori regi, seruire, ac sub-
ijci. Animæ autē regere & dominari. Recte phi-
losophantes ab omnibus quæ secundum corpus
sunt concupiscentijs abstinent: nec sunt pecunia-
rum inordinati amatores. Denique teste Hiero-
nymo, Socrates contempsit diuitias, Diogenes
omnibus derelictis elegit habitare in dolio. Tul-
lius quoque & Seneca contra pecuniarum et uo-
luptatum amorem a certissime itidem scribunt. Si
itaq; isti naturalis legis inclinatione inducti pro-
pter solum naturalem felicitatē, aut scientialem
profectum omnia uitia ista sic contempserunt, at-
que tam arctam vitam aggressi sunt: quāta da-
mnatione digni sunt impij chřiani, qui legis scri-
ptæ ac euangelicæ documentis instructi sunt, ad
quos ipse dei vnigenitus venit, atq; seipsum ex-
emplum exhibuit: et nihilominus delicatam, ua-
nam, et dissolutam vitā habere non erubescunt,
vitijs carnis scđantur, mundo inhærent, cœlesti-
um obliuiscuntur, deum toto corde venerari non
satagunt. Noli charissime tam ignobilibus con-
formari hominibus: sed patrum sanctorū sectare
vestigia, vt tuo valeas complacere creatori, &
offerre eidem florem tuæ ætatis, iuuentutē hanc
floridam: quod deo acceptissimū, & summe me-
ritorium perhibetur, dicente sancto Gregorio. In Gregor.
illa ætate quando flauescunt crines, nitescit ebur

Hierony
xii. q. ii. c.
gl'a epi

Iohan. i

In Gregor.

I v nea

DIONYSII CARTH.

mea caro oculorum, gēmis rosea facies decorat,
valetudo corpori uires ministrat, iuuenilis aetas
longioris vitæ spacia repromittit, quando viger
ratio & corporis sensus, dum auditus acutior, vi-
sus promptior, incessus rectior, vultus iucundior:
qui in hac ætate se domant, deoq; sociant, premi-
um Iohannis expectant: imo secundum Hugon.
tales offerunt deo agnum immaculatum. Pro-
pter quod loquitur Hier. Bonum est viro quum
portauerit iugum ab adolescentia sua. Non ergo
charissime tardes conuerti ad dominū, & ne dif-
feras de die in diem, ne subito veniat super te ira
eius. Te totum offer deo in holocaustum: & ipse
impendet tibi se totum. Esto vere magnanimus,
& mitte manum tuā ad fortia. Labora sicut bo-
nus miles Christi, & contra hostes animæ tuæ pu-
gna viriliter. Non enim coronatur nisi qui legit-
ime certauerit. Hæc omnia conferre tibi dignetur
propter bonitatem suam immensam, ad sursum
us honorem & gloriam vniuersorum creator om-
nium dominator, qui est super omnia deus sub-
limis & benedictus.

De vita solitaria.

Art. XXIII.

Trenor. 3.

Esdebit solitarius & tacebit: quia le-
uaabit se supra se. Deus noster natu-
ræ bonus (cuius essentia bonitas,
cuius vita immortalitas, cuius vo-
luntas æquitas perhibetur) quum in
seipso summe quietus, sanctus, in-
variabilisque consistat: puram atque quietam
diligit mentem; illam vtique, quæ a strepitu vi-
torum